

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci žalobkyně **Vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů, o.p.s.**, se sídlem Praha 5, U Santošky 17, IČ 25739018, zastoupené Mgr. Vladimírem Řezníčkem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 1, Žatecká 41, proti žalované **Tereze N.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupené Mgr. Luďkem Vránou, advokátem se sídlem kanceláře Praha 2, Lazarská 8, **o peněžité plnění**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. října 2013, č.j. 125EC 174/2011-135,

t a k t o :

I Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. a III. **p o t v r z u j e .**

II Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení 4.065 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Vladimíra Řezníčka.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně řízení ohledně částky 1.696 Kč se zákonným úrokem z prodlení za dobu od 1.10.2009 do zaplacení zastavil (I.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 49.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení za dobu od 1.10.2009 do zaplacení a na náhradě nákladů řízení 21.348 Kč k rukám zástupce žalobkyně, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (II. a III.).

Takto rozhodl o žalobě požadující nedoplatek školného za akademický rok 2009/2010 sjednaného smlouvou o zabezpečení výuky ze dne 19.7.2006.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s tím, že u žalobkyně studovala v rámci tříletého studijního programu, za tříleté studium školné zaplatila. Během posledního akademického roku nestihla složit všechny zkoušky a byla jí nabídnuta možnost ve studiu pokračovat na základě dodatku ke smlouvě, rozhodla se ve studiu dále nepokračovat. Zpochybnila platnost smlouvy co do určitosti vymezení smluvních povinností, zdůraznila, že opakování ročníku jí nebylo povoleno, nebyla tedy studentem žalobkyně a nemohla jí vzniknout povinnost platit školné.

Soud I. stupně po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že 19.7.2006 byla mezi účastnicemi uzavřena Smlouva o zabezpečení výuky (dál případně jen smlouva), ve které se škola zavázala připravovat studenta k zakončení studia a poskytnout mu možnost získat vysokoškolské vzdělání v tříletém bakalářském studijním programu, student se zavázal hradit ve stanovených termínech, v předepsané výši a způsobem uvedeným v čl. IV. smlouvy mimo jiné školné po celou dobu studia. Dle čl. IV. školné za první rok studia činí 65.000 Kč a student je povinen je uhradit v termínech uvedených v rozhodnutí o přijetí ke studiu a dále podle dispozic školy uvedených v dalších bodech článku. Školné lze v průběhu školního roku jednostranně zvýšit jen na základě prokazatelného růstu nákladů na zajištění řádného chodu školy, o tomto zvýšení je škola povinna studenta písemně informovat se zdůvodněním a ten je povinen změněné školné uhradit. Částky školného a termíny jejich placení pro další školní rok budou sděleny vždy do 31.5. příslušného kalendářního roku. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a to do ukončení studia vykonáním státní závěrečné zkoušky studentem, nejdéle však do 31.8.2010. Smlouvu mohou vypovědět obě strany, student i bez uvedení důvodu, výpověď musí být písemná, výpovědní lhůta činí 30 dnů a počíná běžet druhého dne následujícího po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Smlouva končí uplynutím doby, na kterou byla sjednána, dohodou smluvních stran, vyloučením nebo ukončením studia v souladu s ust. § § 55 a 56 zákona o vysokých školách, výpovědí, odstoupením od smlouvy. Dle studijního a zkušebního řádu žalobkyně stanoví rektor pro každý akademický rok, do kterého data musí student získat v daném semestru předepsané zápočty, klasifikované zápočty a zkoušky, v letním semestru nelze stanovit datum pozdější, než je datum zápisu do dalšího ročníku. Studentovi, který nezíská předepsané zápočty, klasifikované zápočty nebo nesloží předepsané zkoušky ze čtyř a více předmětů v kontrolovaném období, může rektor na jeho písemnou žádost povolit opakování ročníku, při kterém je nutno uzavřít dodatek ke smlouvě o zabezpečení studia. V každém studijním programu lze povolit opakování ročníku jen jedenkrát. V opakovaném ročníku je student povinen plnit v celém rozsahu povinnosti v předmětech, z nichž nezískal zápočet, klasifikovaný zápočet nebo nesložil zkoušku, studentovi, který tak neučiní ve stanovených termínech z více než tří zapsaných předmětů nebo mu nebylo povoleno opakování ročníku, se ukončuje studium pro nesplnění požadavků dle § 56 odst. 1 písm. b/ zákona o vysokých školách a dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o tom nabude právní moci.

Soud I. stupně dále vyšel z nesporných tvrzení účastnic o tom, že v akademických letech 2006/2007, 2007/2008 a 2008/2009 studovala žalovaná u žalobkyně tříletý bakalářský studijní program a za tyto akademické roky zaplatila školné. Mezi účastnicemi dále nebylo sporu o tom, že v akademickém roce 2008/2009 žalovaná nesložila předepsané zkoušky z více než tří zapsaných předmětů. Žalovaná nepožádala o opakování 3. ročníku, do 31.8.2010 účastnice neuzavřely dohodu o skončení smluvního vztahu, smlouvu nevypověděly ani od ní neodstoupily, do tohoto data také nedošlo k odnětí akreditace studijního programu nebo

k jejímu zániku a k vyloučení žalované ze studia, stejně tak do tohoto data žalovaná nedoručila žalobkyni písemné prohlášení o tom, že studia zanechává. Do uvedeného data žalobkyně nerozhodla o ukončení studia žalované pro nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b/ zák. o vysokých školách.

Po právní stránce soud I. stupně ohledně smlouvy o zabezpečení výuky odkázal na ust. § 51 obč. zák. s tím, že smlouvu má za platně sjednanou včetně dostatečně určitě a srozumitelně sjednaného způsobu určení výše školného. Smlouva byla sjednána na dobu určitou, do dokončení studia vykonáním státní závěrečné zkoušky žalovanou, nejdéle do 31.8.2010. Smlouvu nemá za nevyváženou či nemravnou v neprospěch žalované jen z toho důvodu, že výše školného pro další roky studia, vyjma prvního, byla ponechána na rozhodnutí žalobkyně, když žalovaná měla jak v souladu se smlouvou, tak v souladu se zákonem jednoduchou možnost smluvní vztah ukončit, navíc bylo prokázáno, že žalobkyně ujednání o výši školného nijak nevyužila v neprospěch žalované, když výše školného zůstala na stejné úrovni jako v době uzavření smlouvy. Za logické považuje ujednání o trvání smlouvy po dobu čtyř let, když v běžném životě je obvyklé, že studium není v řádné době dokončeno. Ze skutkových zjištění vyplynulo, že do 31.8.2010 nedošlo k zániku smluvního vztahu účastnic žádným smlouvou předpokládaným způsobem, po celou dobu sjednaného trvání smluvního vztahu tak trvala i povinnost žalované platit školné, když žalobkyně svou povinnost ze smlouvy plnila a nijak nebránila žalované studium dokončit, ta sjednané možnosti opakovat ročník vůbec nevyužila. Žalobní požadavek není nemravný ani z pohledu neukončení studia žalobkyní pro nesplnění studijních požadavků, když žalovaná, jak bylo zjištěno, měla možnost kdykoli studium ukončit a platební povinnosti se zbavit. Požadované školné bylo splatné v částce 64.000 Kč do 31.8.2009, žalobní požadavek na zaplacení částky 49.000 Kč s úrokem z prodlení od 1.10.2009 je tedy důvodný.

O nákladech řízení rozhodl s odkazem na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř..

Rozsudek napadla žalovaná včasným odvoláním, ve kterém vytkla soudu I. stupně nesprávnost jeho závěrů o platném uzavření smlouvy zejména ve vztahu k určitosti ujednání o školném, dle jejího závěru smlouva nevznikla a vztah účastnic byl konkludentně zakládán každoročním zaplacením školného. Za nesprávné považuje i závěry ohledně sjednané doby trvání smlouvy, které má za neodpovídající a zpětně dovozované. Žalobkyně negarantovala ani neposkytovala žádný rok studia navíc, když opakování ročníku bylo možné jen se souhlasem rektora a za podpisu dodatku smlouvy. Důvod trvání smlouvy po dobu čtyř let dán nebyl a způsobuje nerovnováhu v právech a povinnostech stran k újmě žalované jako spotřebitele. I v případě platnosti smlouvy nemá nárok za důvodný, žalovaná prokazatelně nesplnila podmínky studijního programu a její studium mělo být ukončeno pro nesplnění požadavků. Žalobkyně tak v souvislosti s neúspěšným závěrem posledního ročníku studia žalované neučinila, žalovaná neměla důvod domnívat se, že dále studuje. O ukončení studia rozhodla žalobkyně až na konci dalšího akademického roku se zjevným účelem záměrně tento formální akt oddálit. V akademickém roce 2009/2010 žalovaná fakticky nestudovala, žalobkyně jí výuku neposkytovala, dle smlouvy nemohla žalované povinnost platit školné vzniknout. Navrhla změnu rozsudku zamítnutím žaloby.

Žalobkyně navrhla potvrzení rozsudku jako věcně správného s tím, že žalovaná se nevyvázala ze smluvního vztahu ačkoli tak mohla jednoduše a kdykoli učinit, podržela si tak status studenta a měla povinnosti ze smlouvy plnit.

Odvolací soud projednal věc při jednání (§ 214 odst. 1 o.s.ř.), v mezích podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání důvodným neshledal.

Soud I. stupně na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu dospěl ke správným závěrům skutkovým i právním, podrobně a přesvědčivě vysvětlil, z jakých důvodů žalobě vyhověl, odvolací soud se s jeho závěry ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.

Žádná z odvolacích námitek není způsobilá správnost závěrů napadeného rozsudku zvrátit.

Pokud žalovaná namítá neplatnost smlouvy spočívající v neurčitosti smluvních ujednání o výši a placení školného, shodně se soudem I. stupně odvolací soud smlouvu neplatnou neshledává. Smlouva přesně určuje výši školného pro první ročník a přesně stanoví, jakým způsobem bude o školném rozhodováno pro roky následující včetně určení termínu, do kdy musí být výše školného studentovi sdělena. Soud I. stupně takové ujednání správně shledal platným a nikoli nevyváženým v neprospěch žalované. Žalovaná nepopřela, že s takovým ujednáním v době uzavření smlouvy byla srozuměna, nepopřela svou vůli se takovým ujednáním řídit, tedy vzala na vědomí, že výše školného může být v dalších letech odlišná. Je proto s podivem, že se od svého tehdejšího jednání distancuje a zvláště v situaci, kterou správně vyzdvihl soud I. stupně, tedy v situaci, kdy úroveň školného zůstala stále stejná a kdy případně žalované nic nebránilo, kdykoli smluvní vztah ukončit.

Pokud je smlouva napadána pro sjednání doby platnosti v trvání čtyř let, lze pouze opět poukázat na to, že s takovým ujednáním žalovaná při jejím podpisu souhlasila, jako dospělá osoba plně způsobilá právních úkonů si musela být vědoma, k jaké maximální délce smluvního vztahu se zavazuje. Napadaným ujednáním ostatně žalobkyně pouze garantuje možnost absolvovat tříletý studijní program v přesně stanoveném – čtyři roky trvajícím – časovém úseku, nenutí studenta studovat čtyři roky, neboť při řádném běhu věci končí studium v souladu se zákonem o vysokých školách po absolvování tří akademických roků složením státní závěrečné zkoušky. Sjednaná doba trvání smlouvy není, jak tvrdí žalovaná, ujednáním nevyváženým v neprospěch studenta, naopak ujednáním umožňujícím mu, aby v případě, že nesplní řádně požadavky kladené na něj v příslušném ročníku a přesto má zájem ve studiu pokračovat, měl možnost tak učinit za podmínek popsanych studijním řádem. O tom, že žalovaná z vlastní vůle této možnosti nevyužila, rozhodla se ve studiu nepokračovat a o opakování ročníku ani nepožádala, není sporu.

Konečně pokud je žalobkyni vytýkáno, že ačkoli žalovaná nesplnila studijní předpoklady, žalobkyně vyčkávala s vydáním rozhodnutí o ukončení studia, lze jen poukázat na soudem I. stupně správně zdůrazněné snadné a rychlé možnosti ukončení studia i smluvního vztahu ze strany žalované. Žalovaná řádně požadavky studia nesplnila, nedbala smluvních ujednání, ke kterým se zavázala, svou povinnost je plnit měla kdykoli možnost ukončit, buď postupem ve smlouvě sjednaným nebo postupem, který umožňuje zákon o vysokých školách. Ačkoli, jak sama uvedla, se rozhodla ve studiu nepokračovat, žádné kroky v návaznosti na takové rozhodnutí neučinila, vůči žalobkyni tuto svou vůli nijak kvalifikovaně způsobem smlouvě či zákonu odpovídajícím neprojevila. Namísto toho další rok setrvala ve statusu studenta, nepochybně dle smlouvy spojeného s povinností hradit školné, a pokud se odpovědnost za svůj nedbalý přístup k vlastním záležitostem snaží přenést na žalobkyni, její argumenty nemohou obstát.

Odvolací námitky důvodné nejsou a soud I. stupně správně uzavřel, že povinnost k placení školného za akademický rok 2009/2010 žalovanou stíhá, neboť byla v té době studentem žalobkyně, když neukončila studium způsobem předpokládaným smlouvou ani zákonem.

Z důvodů shora uvedených odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně dle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšné žalobkyni přiznána náhrada za zastupování advokátem v rozsahu jednoho úkonu právní služby ve výši 3.060 Kč (§§ 7 a 11 vyhl.č. 177/96 Sb.), jedné paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3), spolu s 21% DPH ve výši 705 Kč celkem 4.065 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 16. června 2014

JUDr. Květoslava Palonciová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Rejentová